

32002F0946

L 328/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

5.12.2002

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2002/946/SVV
ze dne 28. listopadu 2002
o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu
(2002/946/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29, čl. 31 písm. e) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Francouzské republiky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jedním z cílů Evropské unie je poskytovat svým občanům v prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň ochrany tím, že rozvíjí společný postup členských států v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech.
- (2) V tomto rámci je třeba přijmout opatření k boji proti napomáhání k nedovolenému přistěhovalectví, jak v souvislosti s nepovoleným překračováním hranic ve vlastním smyslu slova, tak i v souvislosti s překračováním hranic za účelem udržování sítě vykořisťujících lidské bytosti.
- (3) Pro tento účel má zásadní význam sblížení stávajících právních předpisů, zejména přesné vymezení dotyčného protiprávního jednání a případy vynětí, což je předmětem směrnice Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu ⁽³⁾, na jedné straně a minimální pravidla pro sankce, odpovědnost právnických osob a příslušnost, což je předmětem tohoto rámcového rozhodnutí, na straně druhé.
- (4) Je rovněž velmi důležité, aby se případná opatření neomezovala pouze na fyzické osoby, ale aby byla též stanovena opatření týkající se odpovědnosti právnických osob.

(5) Toto rámcové rozhodnutí doplňuje další nástroje přijaté za účelem boje proti nedovolenému přistěhovalectví, nezákonnému zaměstnávání, obchodování s lidmi a pohlavnímu vykořisťování dětí.

(6) Pokud jde o Island a Norsko, představuje toto rámcové rozhodnutí rozvoj ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁴⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu E rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ⁽⁵⁾.

(7) Spojené království se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁶⁾.

(8) Irsko se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 4.9.2000, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 276, 1.10.2001, s. 244.

⁽³⁾ Úč. věst. L 328, 5.12.2002 s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Sankce

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby za protiprávní jednání uvedená v člancích 1 a 2 směrnice 2002/90/ES bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které mohou vést k vydání pachatele.

2. V případě potřeby mohou sankce uvedené v odstavci 1 doprovázet tato opatření:

- zabránění dopravního prostředku, kterého bylo použito ke spáchání protiprávního jednání,
- zákaz vykonávat přímo nebo prostřednictvím třetí osoby pracovní činnost, při jejímž výkonu bylo protiprávní jednání spácháno,
- vyhoštění.

3. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby protiprávní jednání, pokud k nim došlo za účelem zisku, vymezená v čl. 1 odst. 1 písm. a) a v rozsahu podle čl. 2 písm. a) směrnice 2002/90/ES, byla postihována trestem odnětí svobody s horní sazbou nejméně osmi let, pokud jsou spáchána za těchto okolností:

- protiprávní jednání bylo spácháno v rámci činnosti zločinného spolčení, jak je vymezeno ve společné akci 98/733/SVV ⁽¹⁾,
- protiprávní jednání bylo spácháno za ohrožení životů lidí, kterých se dotýká.

4. Vyžaduje-li to zachování jednotnosti vnitrostátního systému trestů, je možné činy vymezené v odstavci 3 trestat odnětím svobody s horní sazbou nejméně šest let za předpokladu, že se jedná o jeden z nejpřísnějších trestů s horní sazbou stanovených pro trestné činy se srovnatelnou závažností.

Článek 2

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že právnické osoby lze činit odpovědnými za protiprávní jednání uvedená v čl. 1 odst. 1, která v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednajíc samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby, která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě

- oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu,
- pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby,
- pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Kromě případů stanovených v odstavci 1 přijme každý členský stát opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání protiprávního jednání uvedeného v čl. 1 odst. 1 ve prospěch právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob pro spáchání protiprávního jednání uvedeného v odstavci 1, návod k němu nebo účastenství na něm.

Článek 3

Sankce ukládané právnickým osobám

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby právnickou osobu odpovědnou podle čl. 2 odst. 1 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu.

2. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právnickou osobu odpovědnou podle čl. 2 odst. 2 účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 4

Příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zavedení své příslušnosti ve vztahu k protiprávním jednáním uvedeným v čl. 1 odst. 1 a spáchaným

- a) zcela nebo zčásti na jeho území,
- b) některým z jeho státních příslušníků nebo
- c) ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území.

2. S výhradou článku 5 může každý členský stát rozhodnout, že nebude uplatňovat nebo bude uplatňovat pouze ve zvláštních případech nebo za zvláštních okolností pravidlo o příslušnosti stanovené v

- odst. 1 písm. b),
- odst. 1 písm. c).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

3. Každý členský stát písemně vyrozumí generálního tajemníka Rady o svém rozhodnutí použít odstavce 2 a případně uvede zvláštní okolnosti nebo podmínky, za kterých své rozhodnutí použije.

Článek 5

Vydávání a trestní stíhání

1. a) Každý členský stát, který podle svých právních předpisů nevydává své státní příslušníky, přijme nezbytná opatření k zavedení své příslušnosti ve vztahu k protiprávním jednáním uvedeným v čl. 1 odst. 1, jestliže byly spáchány jeho státními příslušníky mimo jeho území.
- b) Každý členský stát, jehož státní příslušník je podezřelý ze spáchání protiprávního jednání uvedeného v čl. 1 odst. 1 v jiném členském státě a který nevydává tuto osobu dotčenému členskému státu pouze z důvodu její státní příslušnosti, předloží tuto věc svým příslušným orgánům za účelem případného trestního stíhání. Aby se mohlo uskutečnit trestní stíhání, předají se spisy, informace a předměty týkající se daného protiprávního jednání postupem podle čl. 6 odst. 2 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957. Dožadující členský stát bude vyrozuměn o zahájení trestního stíhání a o jeho výsledku.
2. Pojem „státní příslušník“ členského státu se pro účely tohoto článku vykládá v souladu s prohlášením učiněným dotčným členským státem podle čl. 6 odst. 1 písm. b) Evropské úmluvy o vydávání, případně ve znění prohlášení učiněných s ohledem na Úmluvu o vydávání mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾.

Článek 6

Mezinárodní právo o uprchlících

Toto rámcové rozhodnutí se použije, aniž je dotčena ochrana poskytovaná uprchlíkům a žadatelům o azyl v souladu s mezinárodním právem o uprchlících nebo s jiným mezinárodním aktem týkajícím se lidských práv, a zejména dodržování mezinárodních závazků podle článků 31 a 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, ve znění protokolu z New Yorku z roku 1967, členskými státy.

Článek 7

Sdělování informací mezi členskými státy

1. Dozví-li se je členský stát o protiprávních jednáních uvedených v čl. 1 odst. 1, kterými jsou porušovány právní předpisy

o vstupu a pobytu státních příslušníků jiného členského státu, vyrozumí posledně jmenovaný stát o této skutečnosti.

2. Každý členský stát, který požádá jiný členský stát, aby provedl trestní stíhání z důvodu porušení jeho vlastních právních předpisů týkajících se vstupu a pobytu cizích státních příslušníků podle čl. 1 odst. 1, uvede prostřednictvím úředního zjištění nebo osvědčení vydaného příslušnými orgány, která ustanovení jeho právních předpisů byla porušena.

Článek 8

Místní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 5. prosince 2004.
2. Ke stejnému dni členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými se v jejich vnitrostátním právu zavádějí povinnosti vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě těchto údajů prověří Rada nejpozději do 5. června 2005, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 10

Zrušení

Ustanovení čl. 27 odst. 2 a 3 Schengenské úmluvy z roku 1990 se zruší ke dni 5. prosince 2004. Pokud členský stát provede toto rámcové rozhodnutí v souladu s čl. 9 odst. 1 před tímto datem, přestávají být uvedená ustanovení použitelná pro tento členský stát dnem provedení.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku*.

V Bruselu dne 28. listopadu 2002.

Za Radu

předseda

B. HAARDER

(1) Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 12.